

Meditatie

Gods wegen

HEERE, maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden. Leid mij in Uw waarheid en leer mij, want U bent de God van mijn heil; U verwacht ik de hele dag (Psalm 25:4).

Ik weet niet hoe het u en jullie vergaat in deze coronatijd, maar ik begin het toch wel goed zat te worden. Overal loop je tegen grenzen aan. Alle ruimte die ontstaan was, is weer tenietgedaan door de tweede golf besmettingen en zieken. Je vraagt je af of en wanneer het dan weer normaal zal worden.

Daarbij zoek ik naar de betekenis, naar de bedoeling van dit alles. Natuurlijk weten we allemaal wel dat het een gevolg is van de zonde. Dat daardoor de ellende van ziekte en zorgen in de wereld gekomen is. Maar daarmee hebben we niet alles gezegd. Dat is zo algemeen, dat we het ver bij onszelf vandaan houden. Alsof het niets met ons persoonlijk te maken heeft, alsof wij geen aanleiding gegeven hebben.

De vraag die we onszelf moeten stellen gaat over onze eigen rol. Onze rol in de wereld en in de gemeente. De Bijbel spreekt dan over 'tot jezelf inkeren'. Je leven tegen het licht van Gods Woord houden om te zien, te ontdekken of er iets scheef zit in uw of jouw leven met God. Is er sprake van leven met God? Laat je jezelf door Hem leiden?

Is dat niet de juiste vraag in deze onrustige tijd: Wie heeft de leiding in mijn leven? Wie staat er aan het roer en wijst ons de weg? Durf je het aan om persoonlijk of als gezin zonder God verder te gaan, zonder Zijn leiding?

Mozes durfde het niet, hij zegt:

Als Uw aangezicht niet meegaat, laat ons dan van hier niet verder trekken.

Na de zonde met het gouden kalf heeft de Heere God gedreigd om het volk van Israël te vernietigen en met Mozes een nieuw begin te maken. Maar Mozes springt voor het volk en voor Gods eer in de bres. Hij weet God te bewegen om het volk te sparen. Maar wanneer de Heere zegt dat hij dan maar alleen verder moet, weigert hij. Hij ziet het niet zitten om zijn weg te vervolgen zonder de Heere God. Maar hij wil zeker weten dat de Heere God hem voorgaat, dat hij in de weg van de Heere is. De Heere verhoort zijn gebed en belooft hem mee te gaan. Zodra Mozes en het volk de tabernakel gebouwd hebben, neemt de Heere Zelf ook zichtbaar de leiding. En lezen we in Numeri 9:

Op de dag dat de tabernakel werd opgebouwd, bedekte de wolk de tabernakel, de tent van de getuigenis; en 's avonds was hij op de tabernakel als een verschijning van vuur, tot de volgende morgen. Zo was het voortdurend: de wolk bedekte hem en 's nachts was hij als een verschijning van vuur. Maar als de wolk opgeheven werd van boven de tent, braken de Israëlieten daarna op; en op de plaats waar de wolk bleef rusten, daar sloegen de Israëlieten hun kamp op. Op het bevel van de HEERE braken de Israëlieten op, en op het bevel van de HEERE sloegen zij hun kamp op. Alle dagen waarop de wolk op de tabernakel bleef rusten, bleven zij in hun kamp.

Dat zou ook in deze tijd gemakkelijk zijn, niet? Zo'n duidelijk teken van wat je wel of niet moet doen. De Israëlieten hoefden alleen maar naar de tabernakel te kijken om te weten wat ze moesten doen. Ze hoefden alleen maar op de wolkkolom en de vuurkolom te letten om te zien welke richting ze op moesten. God Zelf wees hen de weg. Beter kan het niet worden zou je denken.

Zo zichtbaar is Gods leiding in ons leven niet. Boven onze kerken hangt geen wolk- en/of vuurkolom. We zullen Gods leiding op een andere manier moeten ontdekken en ervaren.

Van David leren we in Psalm 25 dat we God, om Zijn leiding te ervaren, moeten vertrouwen. Een vertrouwen dat blijkt uit onze aanbidding. Uit ons gebed om geduld en ontvankelijkheid. Geduld om verwachtingsvol te wachten op God. Ontvankelijkheid voor Zijn leiding door de bereidheid om Hem ook daadwerkelijk te volgen. Daarbij speelt het Woord van God een grote rol. Voordat we belangrijke beslissingen nemen, moeten we tijd besteden aan de Schrift. Daardoor spreekt de Heere God juist nu. Dus door Woord en Geest!

David vraagt God om aan Zijn barmhartigheid te denken en niet aan Davids overtredingen. Hij vraagt de Heere God om vergeving en genade, omdat hij zelf bezorgd is over zijn zonden uit het verleden. Wanneer God Davids zonden vergeeft en hem door Zijn genade kracht geeft om te volgen, kan niets hem van zijn doel afhouden. Vandaar zijn vraag of God aan hem wil denken. Omdat hij weet dat wanneer God aan hem denkt, Hij ook voor hem aan het werk gaat.

God vergeet Zijn kinderen nooit maar leidt hen in Zijn wegen. De Heere God kent ons, Hij weet dat we niet volmaakt zijn en vraagt dat ook niet van ons. Hij vraagt geen volmaaktheid maar gehoorzaamheid, wanneer Hij ons de volgende stap laat zien.

Het is niet altijd gemakkelijk om de wil van God te kennen en te doen. Het vraagt om volharding, om volhouden. Het is de slogan van deze tijd. Samen houden we vol, ook wanneer we de tijd zat beginnen te worden.

We zoeken Gods weg, als gemeente van Jezus Christus, in een tijd waarin we elkaar weinig zien. Het gezamenlijke gebed, de lofzang, het gemeente-zijn, we missen het en toch moeten we daarin juist nu volharden.

Ja, het is anders. We zitten voor een scherm of luisteren bij een ander apparaat, we missen het fysieke contact. En dat is wederzijds. Dat ervaren wij als predikanten ook zondag aan zondag. En toch loopt het God niet uit de hand. Ook in deze tijd leven we als gemeente 'onder Gods leiding'.

Zie het daarom als een beproeving, als een aanzet om te volharden, om volhardend te vertrouwen, te bidden en te danken. En geef jezelf iedere dag weer, met alles wat je bent, biddend over in de handen van de Heere onze God.

HEERE, maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden.

HMB